

Semestrální projekt MI-PAR 2010/2011:

Paralelní algoritmus pro řešení problému

Jeskyně pokladů

Ondřej Průcha

Jakub Holý

magisterské studium, FIT ČVUT, Kolejní 550/2, 160 00 Praha 6

December 9, 2010

1 Definice problému

1.1 Vstupní data

n = přirozené číslo představující počet předmětů

$C[1..n]$ = reálné pole reprezentující ceny jednotlivých předmětů, $0.9 \leq C[i] \leq 1.1$

$O[1..n]$ = reálné pole reprezentující objemy jednotlivých předmětů, $0.9 \leq O[i] \leq 1.1$

V = reálné číslo představující maximální objem předmětů, co lze odnést.

1.2 Úkol

Náhodou se shodou příznivých okolností ocitnete v jeskyni pokladů. Je zde mnoho (přesněji n) předmětů. U každého předmětu znáte jeho cenu a objem. Chcete si z této jeskyně odnést předměty v co největší celkové hodnotě, předměty ale můžete odnést jen ve svém batohu. Máte batoh, kam se vejde neomezený počet předmětů, ale má maximální objem V .

1.3 Odchyłky od zadání

Z důvodu použitého algoritmu nebylo efektivní pracovat s čísly v plném desetinném rozvoji, tudíž jsme do algoritmu přidali možnost zvolení počtu platných desetinných míst.

2 Popis sekvenčního algoritmu

Použili jsme algoritmus z dynamického programování, který má za úkol řešit problém batohu (0/1 Knapsack problem).

Na začátku algoritmu nastavíme počet předmětů, které máme k dispozici na nulu. Dále zvolíme velikost batohu 0, a poté ji postupně zvyšujeme podle zvolené přesnosti. Vzhledem k tomu, že zatím nemáme k dispozici žádné předměty, bude maximální dosažitelná cena rovna nule pro jakoukoli velikost batohu. Tuto část algoritmu skončíme ve chvíli, kdy dosáhneme velikosti batohu podle zadání.

V každém dalším kroku přidáme mezi předměty, které máme k dispozici nový předmět. Nastavíme velikost batohu na 0, a pokračujeme stejně jako v předchozím kroku. Pokud zjistíme, že se nám tento nově přidaný předmět do batohu vejde, zkontrolujeme cenu dosaženou v předchozím kroku a pokud je cena vyšší, přidáme tento předmět do batohu a zapamatujeme si nově získanou maximální cenu.

Takto postupujeme tak dlouho, dokud nepřidáme všechny předměty. Výsledek pak na konci vyčteme z tabulky, ve které si pamatujeme, který předmět se nám vyplatil vzít při které velikosti batohu.

3 Popis paralelního algoritmu a jeho implementace v MPI

Každý proces v naší implementaci paralelního algoritmu pracuje na problému s jedním novým předmětem.

První proces začíná počítat úkol jiskyně s prvním předmětem a ostatní procesy čekají, dokud není k dispozici část výsledku prvního procesu. Každý předmět počítáme pro postupně se zvyšující kapacitu batohu a proto můžeme výsledek rozdělit podle kapacity batohu. Ve chvíli, kdy je spočítána první část, jsou data odeslána druhému procesu a ten začíná počítat podle výsledků, které mu byly odeslány. Takto to platí až po počet procesorů. Ve chvíli, kdy první proces dokončí práci - to znamená, že se dopočítal do kapacity batohu podle zadání - započne práci na dalším předmětu pomocí odeslaných dat spočítaných posledním procesem. Pokud dojdou předměty, čekáme, až

se poslední proces dopočítá do žádané kapacity batohu a pak lze výsledek jednoduše vyčíst stejným způsobem, jako u sekvenčního algoritmu.

Program lze škálovat pomocí dvou zvolených konstant. Pomocí první určujeme přesnost počítání podle desetinných míst a druhou konstantou nastavujeme velikost práce, kterou každý proces musí udělat, než odešle částečné výsledky dalšímu procesu na zpracování. Čím vyšší tuto konstantu zvolíme, tím menší budou nároky na komunikaci mezi procesy, ale procesy budou muset delší dobu čekat, než mohou začít pracovat.

Výsledný program potřebuje ke svému běhu pouze jeden parametr, a to cestu k souboru se zadáním. Soubor se zadáním má velmi jednoduchou strukturu: Jsou to čísla za sebou, kde první z nich je velikost batohu (reálné číslo), následuje počet prvků v batohu (celé číslo), a potom správný počet dvojic reálných čísel, kde první z dvojice je Cenou daného prvku, a druhé jeho Objemem. Po načtení udaného počtu prvků načítání končí a program začíná počítat. Jsou-li potom v zadávacím souboru nějaké další znaky, jsou ignorovány.

4 Naměřené výsledky a vyhodnocení

Měřili jsme 3 instance problému, kde jsme škálovali velikost batohu a počet výpočetních vláken. Zvolené velikosti byly 35, 40 a 45, při sto prvcích v “jeskyni”. Každá instance byla měřena na 2, 4, 8, 16, 24 a 32 výpočetních jednotkách, které spolu komunikovaly přes Ethernet a pak přes InfiniBand.

Na následujících grafech jsou znázorněny absolutní časy v sekundách, pro jednotlivé instance problému.

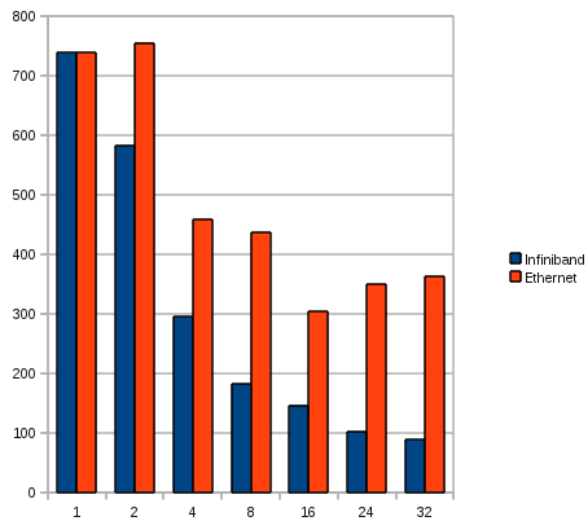

Figure 1: Graf časů výpočtu - batch o velikosti 35

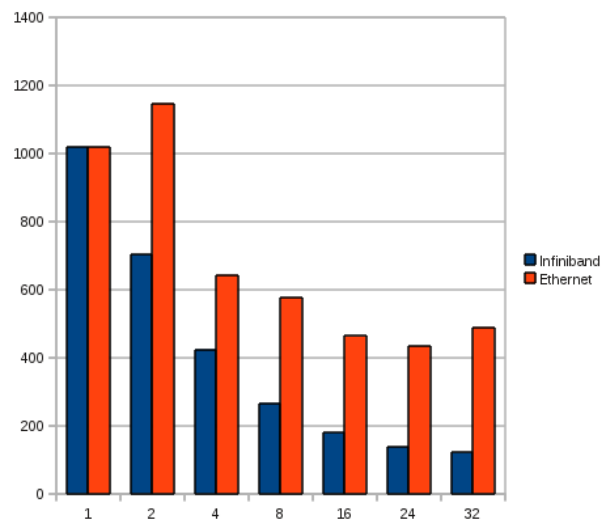

Figure 2: Graf časů výpočtu - batch o velikosti 40

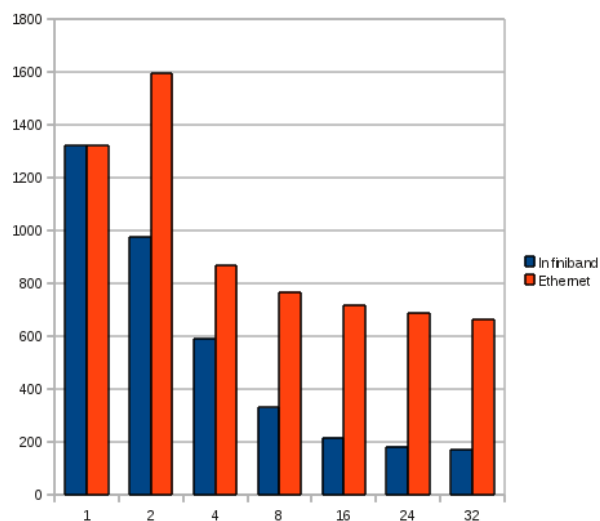

Figure 3: Graf časů výpočtu - batch o velikosti 45

Na těchto třech grafech je nezvykle vysoký čas výpočtu pro dvě jádra při použití komunikační sítě Ethernet - to je způsobeno relativně velkou zátěží způsobenou posíláním mezidat. Ve výsledku tedy přidání jedné jediné výpočetní jednotky znamená spíše zpomalení než zrychlení.

Ze všech těchto údajů byly vytvořeny grafy zrychlení, diskuze následuje pod nimi:

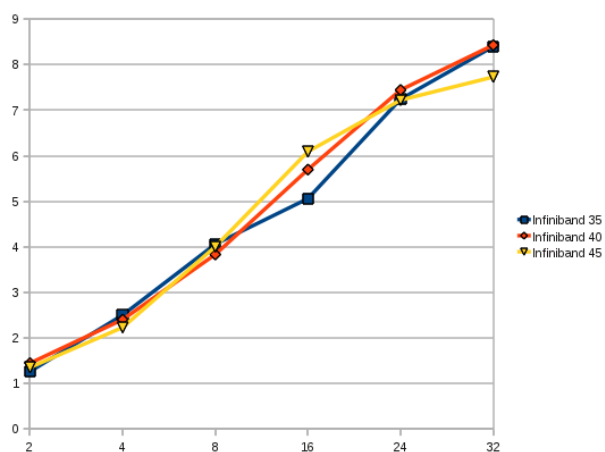

Figure 4: Graf zrychlení při použití sítě InfiniBand

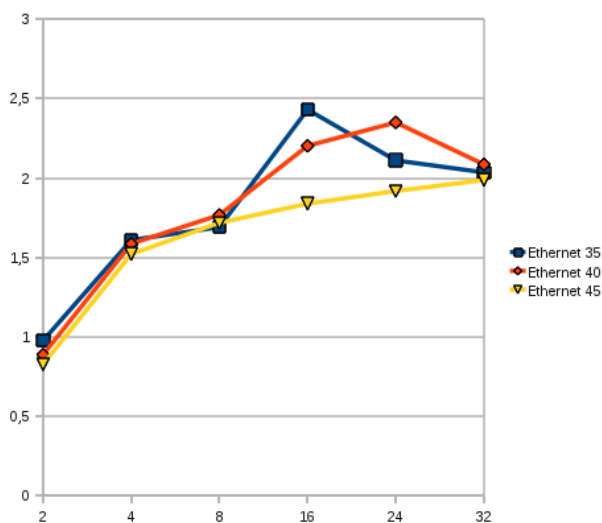

Figure 5: Graf zrychlení při použití sítě Ethernet

Zvolené řešení zřetelně využívá komunikační síť, je tedy velmi náročné na přenosovou rychlost a odezvu mezi jednotlivými výpočetními jednotkami, což u sítě InfiniBand stále není problémem, narozdíl od (pomalejšího) Ethernetu. Z grafu lze vyčíst, že přidání výpočetních jednotek spojených sítí

InfiniBand pokaždé o trochu zrychlilo výpočet. Výpočetní jednotky spojené sítí Ethernet však díky své rychlosti nebyly pokaždé zrychleny díky množství - v závislosti na složitosti problému bylo 24 nebo 32 výpočetních jednotek spíše důvodem zpomalení než zrychlení.

Implementace by šla interně zlepšit pamatováním si poslední mezihodnoty změny (vlastně taková cache). Bez tohoto zapamatování pokaždé procházíme spojový seznam, což je lineárně složité samo o sobě. Algoritmus by šel škálovat změnou konstant zmíněných v odstavci o paralelním algoritmu, bylo by možné je předat jako parametr.

5 Závěr

Semestrální práce byla přínosná hned v několika ohledech - procvičení jazyka C/C++, seznámení se s paralelním prostředím, vytvoření reálné paralelní aplikace, seznámení s knihovnou MPI. Tyto znalosti jistě budou v blízké době velice užitečné (#operationpayback).

Celkové zhodnocení semestrální práce a zkušenosti získaných během semestru.